

STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT
NR. 1 2012 ÅRGÅNG 34 ISSN 1401-67664

JAG TROR PÅ SOMMAR OCH SOL!

*STRÄVARENS LÄSARE
ÖNSKAS
TREVLIIG VÅR*

REDAKTÖRENS RADER...

Ja nu kör det ihop sig! Att vara redaktör och ordförande samtidigt är naturligtvis inte praktiskt i en ideell förening, där så många som möjligt skall medverka och ta på sig uppdrag i klubben. I en styrelse gäller det att fördela uppdragen och det gör styrelsen. Men som alla förstår gäller detta förhållande endast till Årsmötet i augusti 2012.

Det enklaste är att vice ordförande tar över till nästa årsmöte och inget extra årsmöte behöver utlysas, med tanke på dålig uppslutning vid förra årsmötet syns det riktigt.

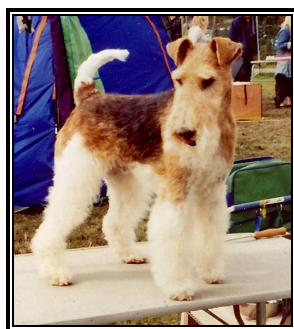
Att ha dessa båda poster är möjligt och enligt stadgar tillåtet, om någon undrar. Jag kommer heller inte att aspirera på ordförandeposten till nästa årsmöte. Däremot behåller jag mitt uppdrag som redaktör året ut.

Varje år är det samma visa när det gäller inbetalning av medlemsavgift. Kristina vår kassör, får skicka ut påminnelsebrev, i år visade det sig att styrelsen var lika goda "kolsupare" som många andra medlemmar. Vi fick oss en rejäl tillrättavisning.

En av mina glada valpköpare som var på resa i Mexiko, tillhörde "slarvarna" och en humoristig mailväxling med kassören började, jag blev indragen som uppfödare av berörda hund döpt efter den store ryske dansaren Rudolf Nurejev. Den gode hussen Staffan har kåserat i Strävaren om händelsen på annan plats

RYuch Rudolf Nurejev & GBuch Margot Fonteyn
I baletten Korsaren

Such Jig's Rudolf Nurejev

Jag passar på att tacka nya och gamla medlemmar som besvärar sig att medverka i denna kvartalstidning. Samtidigt som jag önskar fler medlemmar att tycka, fråga, mena och kåsera, ni är hjärtligt välkomna med bidrag för att göra tidningen mera läsvärd.

*Så har redaktören roat sig med att läsa ur Sv. KK
Tidskrift från 1912.*

Beklagliga företeelser inom den svenska kennelvärlden.

Under de senaste åren hafva inom kennelvärlden vid upprepade tillfällen framkommit företeelser, som måste väcka allvarliga farhågor i fråga om en lycklig och värdig utveckling af kennelväsendet inom vårt land. Man synes understundom icke tillräckligt beakta, att den sträfvan till sammanslutning mellan landets hundvänner, som glädjande nog under årens lopp tagit allt bestämdare former, icke tillkommit för att tjäna egna intressen, utan endast och allenast för att bidra till befrämjandet af en ädel hundkultur inom landet och en ändamålsenlig omvårdnad om människans trognaste och klokaste tjänare bland djuren. Samtliga våra kennelföreningars syften äro ideella och få på intet sätt kombineras med affärsintressen, och de enskilda medlemmarnes ågöranden böra alltid stå i värdig öfverensstämmelse med dessa föreningars ideella syften. Vi hafva äfven allt ifrån början vant oss att i hundvännen, jägaren och naturälskaren äfven se gentlemannen, och sådant må det alltid förblifva. Hästbytarefasoner höra icke hemma inom den svenska kennelvärlden, och framträdande tendenser därtill måste utan hänsyn kväfvast, hvar det än må vara.

De tillfällen då klubbmedlemmarnes korrekta uppträdande ofta ställs på prof äro utställningar och jaktprof. Förutom det att härvid oförutsedda omständigheter och olyckliga tillfälligheter alltid kunna spela in, måste därjämte en bedömning alltid blifva i viss mån beroende af domarens subjektiva uppfattning, huru detaljerade bestämmelser för bedömningen än må göras. Oförvitligheten och det rediga uppsätet hos de aktade och erfarna män, hvilka erhålla förtroendeuppdragen att vara prisdomare, stå emellertid höjda öfver allt tvifvel och rubbas ingalunda af enskilde deltagares af öfverdriven själsäkerhet eller obehärskad besvikenhet föranledda klander.

Dyligt klander bidrager därför endast därtill, att de mera ansedda och erfarna kennelmännen blifva allt mera ovilliga att åtaga sig obehaget med prisdomareskap. En som därför icke har sinnesstyrka nog att med jämnmod taga en tillfällig motgång eller till och med en, enligt hans eget förmenande, oriktig bedömning samt höra uttala en annan åsikt än sin egen, den gör förvisso klokast i att hålla sig borta från utställningar och prof, klokast med hänsyn till såväl sitt eget anseende som kennelföreningarnes trefnad och lugna utveckling.

*Så skrevs det under "Diverse" utan underteckning,
den gången för hundra år sedan redaktören*

Resultat årets strävåriga foxterrier 2011

HUND	POÄNG	ANTAL UTSTÄLLNINGAR
Crispy Legacy	140	8
Northfox s Proud Mary	70	8
Mercury Fox Marley and Me	61	8
Jollyfox Still on Line	48	5
Ferrostar Don Corleone	47	4
Northfox`s Maggie May	43	6
Crowfox Black Pearl	30	3
Jig`s Rudolf Nurejev	29	3
Northfox`s Spencer Travis	26	2
Northfox`s Brenda Brave	23	4
Northfox`s Lucy in the Sky	22	4
Peder Jonegårdens Randy	21	3
Ferrostar Prima Donna	20	3
Läckerbitens Tosca	19	3
Foxtan`s She`s Madonna	19	3
Jollyfox First in Line	17	2
Solringens Tryggve	16	3
Solringens Tyra	15	3
Läckerbitens Monymaker	13	1
Crispy Up to Date	13	2
Jig`s Il Magnifico	12	3
Ferrostar Dolce Donna	11	2
Foxtan`s the King	10	2
Crackly`s King of Magic	10	2
Jig`s Maja Plesetskaja	9	2
Foxtan`s Magic Wind	9	1
Crowfox Black Magic	9	1
Foxtan`s Jackpot at Crispy	8	1
Läckerbitens Cresendo	8	1
Chelines La Remundialeska	7	1
Goldfighters Greger the Great	7	1
Logica Wheel of Fortune	7	1
Snowfly`s Spiritual Angel	6	1
Kinonly Diamond	6	1
Balo	6	1
Foxtan`s Miss Sophie	5	1
Telepathic Rouge	5	1
Crispy Bittersweet	5	1
Logica New Port	4	1
Fox on the Rocks Femme Fantasy	4	1
Crispy Candyman	4	1
Topflight Kleo	3	1

SOLRINGENS VARDAGSGLIMTAR

Vi var i Stockholm i mitten av december, Åke, jag och Solringens Tryggve (Tarzan). Vi besökte barn och barnbarn och Åkes bror med fru. Tarzan åkte buss, tunnelbana, pendeltåg och rulltrappor (hängandes under min arm). Många nya intryck för en fox som är van vid livet på landet.

På fredagseftermiddagen for vi till Mässhallarna i Älvsjö och hjälpte Agneta Broberg att ställa i ordning rasmontern inför lördagens och söndagens utställningar. Tavlor skulle hängas upp, bordet dukas med rasinformation, broschyrer, tidningar, pepparkakor m.m. Vår digitala fotoram var laddad med olika sorters foxterrierbilder.

På lördagsmorgonen tog Åke, jag och Tarzan pendeln till Älvsjö. Vi sökte upp terrierringen och följde bedömningen. Agneta Åhström tog hem segern med sin snygga hane Legacy. Gunilla Thörne kom som god tvåa med sin fina hane Mercury Fox Merley And Me. Agneta Brobergs 1,5-åriga Randy blev BIM.

Jag tror inte jag varit på en så stor utställning som den i Älvsjö. Rastorget var mangefikt, det fanns många raser presenterade. Montrarna var påkostade, allt fanns, från elegans till rysch-pysch.

Stråvhåriga foxterrier-montern bemannades lördagen och söndagen av, Klas Hiort, Gunilla Bergman, Gunilla Thörne, Eva Welander, Ulla Holmberg, Agneta Broberg och mig. Flera av oss, hade hundar med i montern.

Det är bra att vara två som bemannar montern, om det är många som stannar och vill prata fox, klappa medhavda hundar m.m. finns det utrymme att ge dem tid. Det här sättet, att bemanna en fox-monter med snygga och kramtillgängliga hundar, är ett perfekt sätt att göra reklam för rasen på. Tack alla ni som ställde upp, dessa två Älvsjödagar!!

Solringens Tryggve gjorde sitt jobb, han lät sig klappas och pussas. Han var helt slut på kvällarna av alla intryck.

En grön jul och nyårshelg kom och gick. Julkänslan infann sig inte förrän i slutet av januari närmare den 20 januari, då mark

och träd var alldeles vita av snö. Men julen är utdansad, så när som på två tomtenissar som foxarna hittade bakom soffan. Hur nu i hela friden de har hamnat där. I morse var det -18 grader, hundtassarna fick smörjas in med fett, och vintertäckena åkte på, men vi kunde inte vara ute så värst länge. Hundarna och jag kröp ner i sängvärmerna igen. Fy för den lede..., va' kallt det är. Islandshästarna står runt höbalen och äter sig varma. De är så lurviga och täta i sin päls, så de vill inte komma in. Även stall-Missan, som har blivit inne-Missan, vill inte gå ut idag. Hon är en Norsk skogskatt, med en otroligt tjock päls. Men nix, hon ligger kvar på sin dyna i husses arbetsrum. Hoppas det inte är så kallt i morgon, för då skall jag ta en ridtur i en vintervit Smålandsskog.

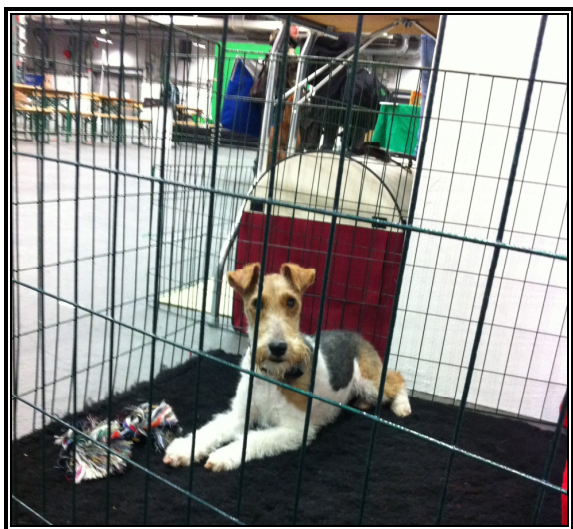
Vid pennan
Maud.

Monterbyggare

Maud och Agneta

demonstrationshund

Trist att vara inburad bättre att bli klappad på!

Claes Hjort tjänstgjorde i montern och även som fotograf.

MY DOG 5-8 januari 2011

Hundfesten på Svenska Mässan i Göteborg är över för denna gång, 8200 anmälda hundar och 34600 besökare var på plats under dessa fyra dagar.

Ett fullspäckt program som vanligt förutom de internationella utställningarna bjöds det på mästerskap i lydnad, freestyle. Uppvisningar i agility och av servicehundar, tjänstehundar, räddningshundar och inte minst den av Hundakademins uppskattade hundteater. Årets pjäs var Dummerjöns och det var verkligen roligt att se samspelet mellan hundar och människor. Förhoppningsvis gav det inspiration till vanliga hundägare att börja träna och leka med sin hund.

Rasparaden är alltid ett uppskattat inslag där man kan få matnyttig information om de olika raserna och deras användningsområde.

Rasmontrarna drog mycket besökare och det är ett bra sätt att få ännu mer information när man står i startgropen för att köpa hund.

Västsvenska Terrierklubben bidrog för femte året i rad med en samlingsmonter för de Terrierrasen som inte har möjlighet att få ihop personal och hundar till en egen monter.

Montern består av en samlad presentation av alla våra Terrierrasen i form av bildmaterial och tryckt information. Vi byggde och såg till att montern var grundbemannad alla 4 dagarna. De raser som anmälde sig i år var American Staffordshire Bullterrier, Dandie Dinmont Terrier, Yorkshire Terrier, Norwich Terrier, Irish Glen of Imaal Terrier, Skotsk Terrier, Sealyham Terrier, och Strävårig Foxterrier.

Den bästa reklamen i montern är ju livs levande hundar och alla de deltagande hundarna gjorde ett fantastiskt jobb som reklampelare för sin ras.

Göteborgshälsningar från

Renée Falck

Västsvenska Terrierklubben

UTSTÄLLNINGSRISULTAT

SKK Stockholm INT. 12 december

Delt. 3+4

BH CH Crispy Legacy

II BH CH Mercury Marley and Me

BT Peder Jonaegårdens Randy

II BT CH North Fox Proud Mary

III BT CH North Fox Maggie May

Domare: Philip Greeway, GB

Cacib, Bir, Grupp I BIS Nord. V

R-cacib

Cert, Bin Nord. V

Ck

Ck

SKK Göteborg 5 januari INT. My Dog I

Delt. 3+3

BH CH Crispy Legacy

II BH Wilson V.D Schönen Bergen

III BH Goldfinger van Foliny Home

BT Crispy Up to Date

II BT Danfox Tinkerbelle

III BT CH Snowfly's Thelepatie Rouhge

Domare: Lokodi Csaba Zsolt, RU

Cacib, Bir, Grupp I BIS

Cert, R-cacib

CK

Cert, Cacib, Bim Championat

Ck, R-cacib

Ck

SKK Göteborg 8 januari INT. My Dog II

Delt. 3+3

BH CH Crispy Legacy

II BH Wilson V.D Schönen Bergen

BT CH Crispy Up to Date

II BT Danfox Tinkerbelle

III BT CH Snowfly's Thelepatie Rouhge

Domare: Nenne Runsten

Cacib, Bir, Grupp I, BIS III

Cert, R-cacib

Cacib, Bim

Cert, R-cacib

CK

Stockholmsmässan BIS

May Dog I BIS

May Dog II BIS III

Det vill till att matte har en stor garderob om detta vinnande skall fortsätta, Spaky däremot nöjer sig galant med sina två sidor. Grattis till Årets Strävhar 2011 som slutade med ett BIS på stora Stockholm, vilket inte hänt förut och 2012 började med ett BIS.

Gott nytt Strävar År 2012
önskar redaktionen alla våra utställare.

RASENS MÅNGSIDIGHET

Trevligt att det var samarbete med foxmontern i Arkushallen och att Ann Hjort-Johansson var där och visade sin vackra tik "Lucy" som är International Rehab Dog/Social Therapist Dog vilket Lucy tjänstgör som vid Luleå kommun tillsammans med sin matte. Mycket fin reklam för vår härliga ras att även visa exempel på hur det går att använda/jobba med foxen!

Jag tror att många tyvärr bara ser den Strävåriga foxterriern som en svårtrimmad utställninghund. Kan det vara så och därför också bidra till att rasen inte är så populär?

Det skulle vara roligt om Lucy och hennes jobb som terapihund presenterades i Strävaren! (*Reds.anm. Vi kunde läsa om Lucy i Strävare nr 2 förra året*). Även få läsa om hur andra jobbar med sina hundar.

Jag brukar alltid gå på agilityträning med mina hundar då jag tycker det är roligt för både hund och människa vilket Ewa och Martini också upptäckt. Men med min fox Spencer har jag tyvärr bara gått en nybörjarkurs trots att han verkade vara en naturbegåvning på agility. Numera är det främst ungdomar som häruppe ägnar sig åt agility och som pensionär är det lite svårt att hänga med i deras övningstakt. Jag har därför framfört till brukshundsklubben en önskan om agilityträning för oss äldre med hundar. Vet ännu inte om det finns utrymme för det men mitt önskemål mottogs positivt.

Kastration

Bra att uppmaningarna att kastrera hanhundarna i tid och otid uppmärksammas ! På vissa djursjukhus/veterinärstationer erbjuds man även en stor säck hundmat om man kastrerar hunden. Det kan naturligtvis vara bra i vissa situationer, främst pga medicinska indikationer. Min erfarenhet från flera fall är dock att det blir förvirrande för hunden och andra

hanhundar i omgivningen då hanen plötsligt tas för att vara en tik som de andra hannarna börjar uppvakta och många gånger rida på. Det kan därför alltså bli jobbigt på så sätt om den kastrerade hunden lever med flera andra hanhundar.

Hundutställning

Likadant är frågan om utställningarna numer fyller sin funktion väl värd att diskutera. Hjälper de t.ex aveln framåt? Får vi vägvisning om hur våra raser utvecklas? Eller börjar det bli för mycket av en skönhetstävling? Är vi nöjda med dagens utställningar/bedömningar eller har vi önskemål om förändringar? Kanske dags att påbörja en diskussion om detta med SSK(Svenska Kennelklubben)?

Uppfödarpresentation

Jag tycker det skulle vara både trevligt och intressant om våra foxuppfödare skulle presentera sig i Strävaren och berätta hur de ser på aveln av Strävåriga foxterriern i stort , vad som är bra respektive mindre bra, och vad de själva prioriterar/tänker på i sin uppfödning. T.ex storlekar,bakställ, pälsar,färger,temperament mm mm.

De skulle även kunna tala om sin syn på utställningarna.

Hälsningar från ett snörikt och vinterkallt Malmberget!/Berit J

TERAPIHUNDEN LUCY

Förslag till aktiviteter för Mellan-Norrland

Den senaste gemensamma aktiviteten för regionen har varit Rasutställningen i Vännäs, som blivit välbesökt och omtyckt, men där beslut tagits om uppehåll t.v.

Trimträffar på lokal nivå och med gemensamma insatser har också hållits ett par år med så svalt intresse att påtryckningar har behövts i stor grad för att få ihop bärande antal

Där vill jag lämna ett förslag till styrelsen att utse en kunnig och välrenommerad terriertrimmare som kan anlitas av det område som genom kontakterna utformat en Träff.

Den kan vara under 2 dagar för att ge alla möjlighet att komma in i detaljerna och känna sej bekväm med hjälpmedlen. Kostnaden måste beräknas för att bära lokal, instruktör och förtäring, övrigt är väl som tidigare ideell insats. Något bidrag från klubben vore ju behjärtansvärt, eftersom det befrämjar möjligheten att få rasen att leva vidare.

Tidigare har jag anordnat träffar där även veterinär deltagit med lite tips om hjälp i akuta sjukdomar och olycksfall. En hundmassör har även varit med och visat hur man kan få en hund lugnad inför trimning och annat nervöst betende.

Uppfödarna borde påminnas om att belysa för valpköparna hur betydelsefullt det är att själv kunna sköta vardagstrimning och pälsvård eftersom kunniga Trimmare snart är ett minne blott, åtminstone i vår del av landet. Här finns snart bara de djuraffärer som försett en anställd med effileringsax, eltrimmer och klotång att få hjälp av.

Hoppas att mina synpunktersynpunkter tas i beaktande av Styrelsen och övriga berörda.

Gun Nilson Kontakt för Mellan- Norrland

.TRIMPROBLEM !

Visst kan styrelsen hjälpa till att föreslå goda trimmare som även kan hålla tex. en anatomikurs eller något annat intressant föredrag. Vanligtvis är det uppfödarna i de olika regionerna som brukar gå samman och arrangera strävårsträffarna, som du säger. Uppe i Norrland har mig veterligen flera goda trimmare varit uppe och föreläst om tex. pälsvårdens ädla konst under åren m.m.

Lite av problematiken ligger i hur många valpar som föds i regionen under året och hur uppfödarna själva inspirerar sina valpköpare. Det brukar gå i vågor med aktiviteter i de olika regionerna, men jag vet att uppe i Luleå har man haft periodvis månatliga träffar, inte bara att trimma, utan bara prata hund.

Däremot har jag svårt att se, att klubben skall sponsra. Vi har alltid ansett att alla aktiviteter skall vara självbärande. Om man använder sig av en erkänt god trimmare i våra egna terrierled brukar endast resan behövas betalas, och login brukar någon av uppfödarna ta hand om. I övrigt brukar kursavgiften klara resten av utgifterna. Om man har tumme med regionernas SKK klubbar eller Sv,tek, brukar dom inte vara omöjliga att hjälpa till med lokal. Man kan också samarbeta med annan trimras.

Hår i Småland med omnejd brukar vi låna SKKs lokaler gratis när vi har större sammankomster. Vi brukar vara tre uppfödare som är engagerade, det har visat sig vara positivt, vi har ju både gamla och förhoppningsvis några nya valpköpare att inspirera. Kostnaderna brukar heller inte springa iväg.

Så misströsta inte Gun det går lite upp och ner även med hunderiet.

Hälsningar från gammal ännu engagerad uppfödare. Lillemor

RAPPORT FRÅN RUFFA

Slick. Elva år blir lagom udda för en tillbakablick tycker jag. Eller måste jag tycka, för sanning att säga missade Martina det här i fjor. Tänk i alla fall att jag har bott i Kalmar så jättelänge, hos älskade matte och husse (som inte längre är i livet). Lika länge har jag haft min avgudade extramatte Martina, hon som träffade mig min första kväll här. Träffade och träffade, hon säger att jag om och om igen virvlade förbi henne som ett vit-gulbrun-svart streck, fylld av liv och glädje och bus. Och det har jag slösat med. Några grå hårstrån sägs jag också ha gett upphov till. För att sammanfatta mig har jag utvecklats från världens vildhjärna till en underbar och väluppfostrad (för det mesta) dam. Själv lyckades jag jättebra med att fostra matte och husse. Kommer jag dragande med en leksak kastas den i väg, och det är ungefär det roligaste jag vet.

Dammsugaren får jag anfalla så mycket jag vill, och den som sopar gården får finna sig i att jag kommer med en leksak och bråkar med kvasten. Tills min leksak kastas i väg, se ovan. Ofta kan jag utverka/själv ta för mig något extra i matväg. Så klart får jag ligga på kökssoffans skönaste kudde precis vid elementet. Kloklippningen tog jag mycket bestämt makten över och gick på inga villkor med på. Den fick göras på djursjukhuset, med två som höll mig och en som klippte. Traumatisk upplevelse är bara förnamnet.

Säkert skulle Martina bli lika lättfostrad. Ha! Det blev hon som fostrade mig i stället. Där är det inte lönt att komma dragande med en leksak och pocka på uppmärksamhet – men två minuter senare kan hon dra i gång en lek. Då kunde vi väl lika gärna lekt när jag bad om det? Att anfalla hennes dammsugare är det inte tal om, och tigger jag mat sjasar hon ut mig ur köket. Hon har ingen kökssoffa vid nåt element, och förresten skulle jag ändå inte få ligga på nån kudde där. Kloklippningen tog hon makten över för längesen. Och jag vrålade. Särskilt när hon la mig på rygg för att komma åt baktassklorna.

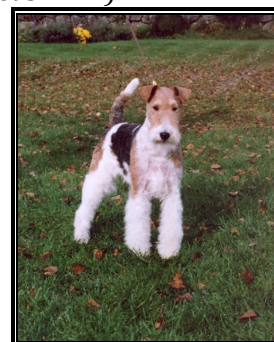
Enligt Martina lät jag som ett helt gäng spädgrisar. Hon började använda öronproppar och sa att jag hade vrålat så det räckte för hennes hörselskadade öron. Det har hon nog rätt i. Numera klipper hon klorna med mig halvliggande mellan sig själv och armstödet på soffan. Jag har blivit lite fogligare, men bara lite, för jag har börjat hugga efter den hemska klotången, alltings upphov enligt mig. Småskriker gör jag fortfarande, det ingår.

Jag har snickrat ihop ett rim: "Det finns en veterinär, som i mig är kär." Det var väl himla fint? Alltså, veckan före jul blev jag lite konstig. Jag ville ogärna röra mig, blev inte ens glad när Martina kom, och så skrek jag när nån rörde vid mig. Jaha, djursjukhuset nästa, inte mitt favoritplejs (se ovan om kloklippning). Men jag fick träffa den allra, allra snällaste veterinär som finns. Helena hette hon, och hon var så lågmäld, så tålmodig och så försiktig när hon kände igenom hela mig jättenoga. Och jag gjorde mitt allra, allra bästa för att ligga alldeles stilla, med hjälp av Martina som försiktigt smekte mig. Då sa veterinären att hon blivit alldeles förälskad i mig, att det händer henne någon enstaka gång med någon hund. Jag var alltså en sån händelse och en sån hund. Då blev jag lite förälskad i henne också, men det är närapå en hemlis. För det måste ju vara som att sova med fienden, typ.

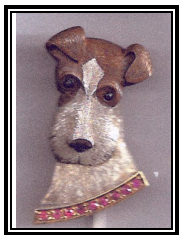
Extramatte Martina skrev

PS Veterinären hittade inget fel på mig, men jag fick medicin mot smärta och inflammation. Och under några dagar fick det bara bli korta koppelpromenader.

Grattisvift kommer från syster Nellie CH Jig's Gaté Parisienne. Även hon "Still going Strong (Reds Anm.)

RUFFA

DIGGI & MATTE

God fortsättning, glad vår, Glad Påsk och allt annat som kan glädja oss de närmaste månaderna. Matte har nu krupit fram ur de hemskheter som en liten äcklig fästing förorsakade, Matte är nu som ny och drar runt med

Diggi i snödrivorna. Allt drabbade oss under hösten. Flyttning från vår lägenhet pga stambytte och handikapanpassning mm, det blev 280 flyttlådor som skulle packas upp förutom alla möbler och Husses tavlor. Då gick Matte i däck och hamnade på sjukhus med fästingsjukan TBE. Husse fick försöka packa upp och ställa i ordning så gott han kunde. Diggi var översig given och när Matte äntligen kom hem bevakade han Matte och låg tätt intill som vore han rädd att jag skulle försvinna igen. Inget ont som inte har något gott med sig Matte minskad 8 kg och Diggi gick också över på den slanka linjen. Arbetet med vår eminenta strävårsklubb fick ligga nere, men nu är vi på hugget igen.

Vi firade jul på landet och njöt av den snöfria och varma vintern. På annandagen drabbades vi av stormen, kunde inte köra fram till huset pga av nedblåsta stora träd och blev dessutom strömlösa i 36 timmar. Det var bara att återvända till civilisationen och till Diggis stora sorg traska runt i Gustav Adolfsparken, (Redaktörens gamla hundpinkområde). Hälften av alla Östermalms hundar rastas i den parken och Gärdet är inget för Diggi och Matte. Vi läser varje vecka i lokaltidningarna om småhundar som blivit tuggade på av stor lösspringande monsterhundar. Då, slösar vi hellre lite bensin och trängselskatt på att åka ut till vårt ställe vid Bornsjön. Mata fåglar och rådjur och promenera på skogsvägarna.

Häromdagen skulle Matte utfordra djuren vid en snabbvisit så Diggi fick sitta kvar i bilen. När Matte tittade ut genom fönstret fick hon se tre rådjur som stirrade in genom bilrutorna på Diggi som var otroligt upprörd och studsade upp och ner i sin transportbur och vrålskällde. Fy så retsamma små odjur som inte är ett dugg tacksamma för alla morötter, äpplen, krossad havre och renpellets vi slösar på dem. Diggi tycker vi kan satsa med på pipsaker och hundgodis.

Just nu är Diggi en mycket vacker hund, pälsen är tjock och tät, färgerna perfekta sedan trimning för en månad sedan. Vi bara fasar för hur det skall bli om ännu en månad när allt det fina växt ut. Vi hoppas kunna ge oss på det innan det blir för tätt och han drabbas av något läskigt kli som alltid kommer frampå värkanten när solen börjar titta fram och det blir varmare. Att Diggi bär sig åt som en monsterhund och idiotskaller när vi stannar bilen tycks vi inte komma tillrätta med, trots Husses idoga träningsförsök med godis. Har någon nåt bra tips?

Hallå! Ni prickar väl in helgen 11 – 12 augusti för vår utställning på Kolbodagården vid Kalmarsund. Se utförligare info i detta nummer av Strävaren. Vore roligt om så många som möjligt kom till vårt årsmöte på lördagkvällen. Förra året kände sig styrelsen något ensamma vid årsmötet på Sofiero.

Ha en bra vår, njut av solen och akta er för isfläckarna! En liten foxterrier har en enorm dragkraft och vips ligger man där med stukade axlar och blåslagna knäskålar.

Vi ses om inte förr så i augusti i Småland!
Glada Strävårshälsningar från

Diggi och Diggis Matte

Vad ska man egentligen med en fox till?

Vad ska man egentligen med en fox till?

Jag har ibland mött folk som undrar om det verkligen går att träna med en fox. På brukshundsklubbar kan även man få blickar och uppmuntrande ord såsom att vi är duktiga som lägger ner tid och verkligen försöker träna "en sån där hund". En kvinna som vi mötte på stan frågade till och med om jag måste slå honom för att han ska lyda (!). Trångsynt och vrickad inställning kan jag tycka.

Vi är ju lite "hobbykursare", jag och Harry, dels för att vi vill lära oss mer och samtidigt träffa andra och dels för att det har tagit ett tag innan vi har hittat "vår grej". Vet inte om Harry är en typisk fox men han är en aktiv och glad hund som alltid vill hänga med och hitta på saker. Man kan ha mycket roligt tillsammans men ibland kan man som fox-ägare behöva slita lite hårdare än andra.

Vad passar foxen till?

Strävisen är i grund och botten en grythund och även om den numera inte kvalificerar in i grythundssällskapet (eller gör den det?) så finns det en del påbrå kvar i den lilla terrierkroppen. Det kan låta jobbigt att det faktiskt finns jaktlust i ens lilla kompis men det kan också vara en stor fördel vid träning. Det är ju faktiskt jaktlusten som gör att hunden vill jaga efter en boll eller leka och dra i leksaker. Men man kan också tänka att foxen är utomordentligt bra på att använda näsan både i spåret och vid letande efter husse/matte eller prylar. Eller varför inte agility där man får springa massor?! Det är en hund som är smartare än de flesta och det går oftast väldigt fort att lära in nya saker.

Vi har provat massor

Tanken när vi valde foxterrier och senare valpen Harry var att han framförallt skulle bli en sällskapshund men aktiviteten skulle självklart bli agility. Harry är nu två år och agilitykarriären har fått vänta lite på sig. På vägen har vi därför provat på en hel del andra saker med olika resultat;

Agility. Tror att vi har en kombination av dålig grundträning och för mycket spring i terrierbenen här. På nybörjarkursen var vi stjärnor tills Harry märkte att han var lös och började ta ärevarv. En gång fick vi vänta 5 minuter på honom för att han skulle springa färdigt, han sprang runt, runt, runt, runt... Jag ville bara sjunka under jorden.

Utställning: Gör vi lite som ett sidouppdrag. Tror inte att det är Harrys favorithelger när vi åker iväg på utställning. Först har han fått genomlida den populära bentvätten och när vi väl kommer fram till ett häftigt ställe med en massa hundar ska jag stå och kamma, borsta, plocka utstående hårstrån gärna ett i taget, fixa skägget, få till den perfekta böjen på ögonbrynen osv osv. För att sedan gå ett, eller möjligtvis två, varv i ringen. Nää, det är nog inte Harrys kopp te det där.

Spår: Än så länge har vi bara provat på det här med spår men ser fram emot att lära oss mer. Harry älskar att spåra och gör det gärna och fort. Gärna så fort som möjligt.

Uppletande: Kanske vågar jag inte kasta ut nycklarna eller juvelerna i skogen ännu i tron att han ska hitta dem... Men duktig är han. Favoritleken just nu är att leta upp husse eller mig när vi gömt oss i skogen, enda gången man kan ha honom lös utan att han sticker! Tror att han ser sig själv som "foxterrier på uppdrag!" eller möjligtvis Kenny Starfigther.

Tävlingslydnad: Harry lärde sig de flesta momenten ganska fort men eftersom jag tycker att det är en lite halvstel sport så tyckte Harry snart det också. Har inte alls lust att hålla på att träna på att sitta rakt, "Matte, du får vara nöjd med att jag sitter" verkar han tänka.

Rallylydnad: Det här ska bli vår grej! Så himla roligt att göra tillsammans. Och till skillnad mot tävlingslydnad så får man prata med sin hund. Dessutom är det skyltar med bilder så att jag förstår vad man ska göra, lättare för matte med andra ord. Puh...

Drag: Räknas skidor??? Lära sig att stanna var inte Harrys starka sida vilket har medfört en del vurpor för mig, inga ben brutna ännu iallafall...

När vi får tid över försöker vi att lära oss olika trix. Det är roligt för Harry att använda hjärnan och tänka och så blir man riktigt bra kompisar under tiden. I vinter har vi lärt honom hoppa upp på oss i olika situationer. Har läst att hundar kan tycka att det kan vara lite läskigt att kliva/hoppa upp på sin ägare men icke..! Att hoppa upp på oss är det han har lärt sig fortast – där ser man vad viljan och vikten av att hunden tycker att det är roligt gör för inläringen!

Det enda vi saknar och efterlyser nu är andra strävvisar att träna och ha roligt med. Varför inte anordna en aktivitetsdag med våra strävvhår där man får prova på lite olika aktiviteter..?

Lizette med Harry

”GENVÄGAR”

För många år sedan lyssnade jag på genetiker Per-Erik Sundgren som avled 2011 och som har satt avsevärda kunskaper på pränt för intresserade hundägare i allmänhet och uppfödare i synnerhet. Jag minns att det verkligen var lärorikt och hade nyhetens behag för alla nybildade avelsråd och sannolikt förändrade mångas syn på hundavel.

Han var genetiker uti fingerspetsarna. Han började sin bana som statsagronom under tidigt 70-tal och från svinavel förde han över sina forskningsrön till hundavel. Per-Erik Sundgrens betydelse för svensk hundgenetik är omvittnad, inte minst för SKKs verksamhet bland annat lade han tillsammans med sin nära kollega på SLU Åke Hedhammar (professor i smådjursmedicin) grunden till SKKs bekämpningsprogram; det som idag har utvecklats till att inte enbart hålla ett sjukdomsfokus, utan också på hur utseendet påverkar olika problematiker som mun och nos tex..

År 1975 publicerade han standardverket för genetiker *Att lyckas med hundavel*.

Han fokuserade alltid på helheten, och favoriserade aldrig ensidigt på avelsindex. Han förespråkade vikten av att titta på föräldradjuren. Han står också bakom den utveckling som i dag har lett till organisationen LUPA - Dogs to help cure humans.

Han är också upphovsmannen till Lathunden och spindeldiagrammen. Lathunden är tillgänglig för alla via SKKs hemsida och innehåller mängder av information. Lathunden ger svar på om enskilda hundar, kennlar, inavelsgrader inom en ras, tävlingsresultat med tydliga sammanställningar och mycket mer. Man kan tex. använda en del data från Mentalbeskrivningen Hund – MH.

Adventure Dog Conference 2011 den 3/12 dedikerades till minne av Per-Erik Sundgren.

Det var den första konferensen 2004 som jag var på och året innan hade Strävvhåriga foxterrierklubben bildat sin avelskommitté. Det var också då vår första enkät skulle ut till medlemmarna ett beslut som SV. Tek. och SKK överlät till klubbarna att själva formulera.

SOM MAN FRÅGAR FÅR MAN SVAR!

Så här i efterhand sammanställde vi 2004 en hyggligt utformad enkät som vid nästa tillfälle 2009 reviderades och vid nästa tillfälle om 5 år kanske

blir riktigt bra. Enkäterna bygger i grunden på Per-Eriks riktlinjer.

2011 års upplaga av Adventure Dog Conference bjöd på en mängd skickliga föreläsare: Björn Forsman (docent i etologi) har forskat kring hundens ”personlighet” och beskrivit olika personligheter som kan visa sig i olika sammanhang. Han påpekar att man inte kan jämföra dessa beskrivningar med till exempel mentaltesternas svar. Han förklarar att ”coding” och ”rating, är två varianter av enkätunderlag. ”Coding” fungerar bättre på ett djurslag som man inte känner till något om, medan ”rating” kräver att man ställer frågor som bygger på individens naturliga drag.

En enkät skall vara uppbyggd utifrån vem man vill att enkäten ska vända sig till. Frågematerial måste vara specifikt utformat för att komma så nära svaret som möjligt. Man får det svar man frågar efter - det är viktigt att det finns en exakthet i de ord som används och ställs i frågan.

När det gäller enkätundersökningar om hundars mentalitet och också sjukdomsbild bör man fråga sig: ” Vad är det vi vill få fram egentligen? och ”Vem skall enkäten vändas till?”

Faktum är att erfarna forskare inte alltid är överens om vilka frågor som ger mest ”rätt” svar.

Nästa gång vi gör en enkätundersökning kanske den skall riktas till uppfödarna? Vi är numera en ganska liten ras och uppfödarna borde vara de som har störst vetskap om sitt avelsarbete.

Ställ en fråga till mig om ni vågar!

Hunden i Litteraturen

Ett intressant ämne som beskrevs av husdjursagronom och forskare Nicolette Salmon-Hillbertz vid SLU.

En litteraturstudie av historiska hundtyper.

Den första träffen i historien som finns är Aristoteles utgåva av *Peri zoon historias* år 350 f.Kr. I den beskrivs sju relativt väl separerade hundgrupper. Mellan åren 300 f.Kr fram till 1500-talet fann hon 12-16 hundformer beskrivna. De var baserade på såväl funktioner som utseende. I England beskrevs de olika typerna under begreppen: terrier, harrier, blodhund, "gase" (hund som förmodas stå för vinthund), engelska stövare, tumbler/tax, spaniels, setter, vattenspaniel (fynder), krushåriga spaniels, herdehundar, mastiffer, vildsvinssökare, krokent tax samt små silkeshundar (dancers).

År 1753 publicerade Carl von Linné sin avhandling om hund, *Cynographia (beskrifning om hunden)*. Här beskrivs 33 raser fördelade inom elva grupper: hushund, jakthund, vinthund, blodhund, vattenspaniel (pudel), knähund, mopsen (med ursprung från Holland och England), tax, spanska hunden, raphönshund, nakenhund (troligt ursprung från en afrikansk hundvariantvariant...?).

För den intresserade finns denna avhandling i en ny utgåva hos Linnésällskapet.

År 1879 gavs *The Dog, Stonehenge* ut i England, och det var det första gången en beskrivning om avelsarbete nämndes i ordalydelser att tillföra egenskaper och att undvika inavel (beskrivet med uttrycket "in and in").

Den första svenska bok, mer riktad till en bred allmänhet, som beskrev olika hundtyper, publicerades år 1889 (samma år Svenska kennelklubben bildades) på Gebers förlag.

Den skrevs av C. R. Sundström och har titeln:

Handbok för hundvänner.

Allmän skildring af hundens naturaliehistoria, raser användning, vård och skötsel.

Mycket i den är naturligtvis förlegat, men det finns även mycket mellan dess pärmar som än i dag kan läsas som mer än kuriosa.

C. R. står för Carl Rudolf Sundström 1841-1889 han dog således samma år SKK bildades endast 48 år gammal. Fil. Dr, Zoolog författare och lärare. Andra verk Fauna öfer Sveriges ryggradsdjur 1877 och Atlas till naturriket 1878 m.m. (källa KB)

Som Kuriosa: Svenska Kennelklubbens tidskrift I första årgången 1893.

Till Skks Redaktion. hafva inkommit boken, som i ett följande häfte skola närmare omnämnas
Handbok för hundvänner af C. R. Sundström Pris för häfte 50 öre, för hela verket som utkommer i 10 häften 5 kr.

För kynologiska studier lemna denna värdefulla bok många lärrika upplysningar – och då arbetet är hållet i populär och tilltalande stil förtjenar det att studeras af hvarje jägare och hundvän. Arbetet innehåller derjemte omkring 100 upplysande teckningar.

Sammanställning och text
Lillemor

Nyfiken Redaktör

Jag tog kontakt med en ytterst hjälpsam dam på SKKs bibliotek som med stort intresse letade i SKKs arkiv om denne C. R. Sundström och hon fann en hel del av kuriosa från en svunnen tid. Jag har sagt det förr och säger det igen **"historien börjar inte med oss"**.

I förordet kunde man bl.a. läsa följande:

Till de personer i vårt land, DD. KK kronprinsen och kronprinsessan i främsta rummet, hvilka haft den synnerliga godheten att till författarens förfogande ställa originalfotografier af framstående hundar och tillåta deras avbildande i detta arbete, får författaren härmed avlägga sin vördnadsfullaste och lifligaste tacksägelse. Äfvenledes tackas de svenska författarna J. W. Lindblad och TH Hahr (som vi känner sen gammalt han har gjort 1000 tals teckningar på all tidens raser. Vi har även medlem som är släkt i rakt nedstigande led).

Måtte detta bidrag till hundafvelns höjande i vårt fädernesland blifva vänligt mottaget, och deri förekommande brister hofsamt bedömas för den goda afsigtens och det viktiga syftets skull. Det skall lända författeren till synnerlig tillfredsställelse och glädje, om det goda, han åsyftar och tänkt sig med sitt arbete, genom det samma blefve i viss mån förverkligads.

Sakliga och välvilliga rättelser äfvensom upplysningar mottagas med största tacksamhet för att användas, i händele en ny upplaga skulle blifva behöfvig.

Stockholm i juni 1889

Den strävåriga Foxterrien tillhörde Råtthundarne Rasen sägs hafva uppkommit från irländska vaktelhunden; dock är ingenting med säkerhet känt härom.

Fort. Nästa sida.

TIONDE KAPITLET

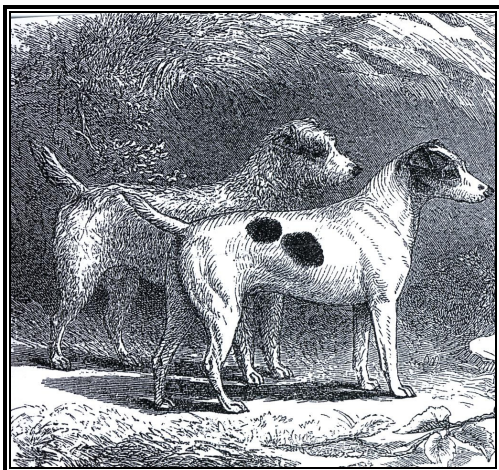
Om Rått hundare som bilda en grupp af små hundar- både lång och kort-håriga samt försedda med uppstående öron -, hvilka hos oss användas som sällskapshundar eller fånga råttor och möss, men i utlandet äfven till jakt.

Engelska raser Fox-terrier:

Britternas "Fox-terrier", är dels slät. Dels sräf-hårig och sönderfaller således i två underraser.

Det påstås ofta, att foxteriern icke är någon ren ras utan sammansatt af åtskilliga element. Det är också sant, att en stor del af de foxterriers som man ser på utställningar att döma efter deras utseende härstammar från korsning med lilla britiska harhunden eller bullteriern. Dock är Vero Shaw för sin del öfvertygad, att noggranna forskningar i stamträden skulle ådagalägga, att de bästa fox-terrierna alltid äro afkomlingar af förfäder, hvilka så godt som icke hafva varit blandade med andra raser. Nu för tiden kan man också icke mera utsöndra fox-teriern ur fullblodshundarnes rad.

Den slåthåriga och stråfhåriga fox-terrierns rasstandard äro (enligt Foxterriers club, Lymington)

Sträf- och Slåthårig foxterrier

Huvudet.

Bakhuvudet är platt, någorlunda smalt och aftager jemnt i bredd till ögonen. Pannafsatsen framträder icke mycket. Kinderna äro icke fylliga.

Nosen.

Är stark och muskulös, och tandsättningen må hafa lämplig styrka. Nedanför ögonen bör hufvudet vara någorlunda utvecklat, så att det inte går i rak sluttning, utan gradvis afsmalar. Näsan är alldeles svart.

Ögonen

Äro små, sitta temligen djupt och böra vara runda som möjligt samt fulla af eld, lif och klokhet.

Tänderna

I överkäken hvilat på ytterkanten af underkäkens.

Öronen

Äro V-formiga och små, medeltjocka, falla framåt till intill kinderna och få icke hänga ned vid huvudets sidor.

Halsen

Är väl formad, muskulös utan hängande hud och af passande längd samt tilltager småningom i bredd bakåt.

Skuldrorna

Äro långa och smala; de få icke vara för tunga. Skulderbladen skola vara fina och alldeles felfria.

Bröstat

Är högt men inte bredt.

Ryggen

Skall vara kort, rak och bred med välutvecklade, någorlunda hvälvda revben. Av vilka de bakersta äro höga. Njurpartiet är starkt och mycket svagt hvälfdt. Korset är starkt och muskulöst, utan sänkning och icke sluttande.

Svansen

Är stark sitter temligen högt röres flitigt, men bäres hvarken över ryggen eller krökt uppåt

Ben & fötter

Armbågarne stå lodrätt mot kroppen och röra sig fritt från den samma. Frambenen bör vara alldeles raka, visa föga eller intet af handleden, då de ses framifrån., i hela sin längd vara mycket starka samt hafva kort och rak mellanhand. Både fram- och bakbenen böra under loppet röras rakt fram, och knälederna icke vändas utåt. Klinkorna äro långa och starka; haslederna stå nära marken. Fötterna äro runda, slutna och icke stora, tårna någorlunda böjda samt hvarken inåt eller utåt, trampdynorna hårda starka

Hårbeklädnaden

Är sräfv, hård tät och riklig. Ju hårdare och stråfvare desto bättre. Får dock ej vara ullartad och inga silkes hår får finnas. Hårbeklädnaden bör ej vara för lång, så att hunden får ett luddigt utseende

Foxteriern är under medelstor och något högre än tax. Benen få hvarken vara för höga eller för låga och kroppen icke klumpig, så att hastigheten kunde lida därav. Stark benbyggnad, lämplig snabbhet och uthållighet äro af vigt. Hunden bör väga 8 kgm, när man tager hänsyn till det arbete den skall utföra.

Foxteriern användes på samma sätt som taxen; dessutom brukas den, särskilt på Britiska öarne, till annan jagt på mindre villebråd. Hos oss hålles den mest som kammarhund. C. R. Sundström

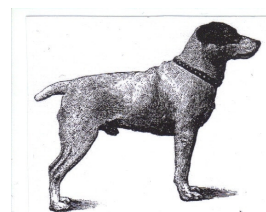

Bild 61. Fox-teriern
»Little Fox».

REGISTRERINGSSTATISTIK

2011 genomsnittlig inavelsgrad 3,1 %
Födda valpar 80
Hanar 45 tikar 34
1 import hane
19 valpkullar under året.

Kennel Bodaboy's, uppf. John Dreier
2+2 f. 2011-04-05 4,4%
e. CH Foxtan's Simply Magic S54662/2003
u. Bodaboy's Ginger S55830/2009

Kennel Crispy, uppf. Agneta Åaström
2+0 f. 2011-01-26 4,3 %
e. CH Crispy Legacy S49746/2007
u. Crispy Amber S45362/2005

1+1 f. 2011-0-21 3,5%
e. CH Crispy Legacy S49746/2007
u. CH Ash Grove Arabella S47915/2009

3+3 f. 2011-08-21 2,0%
e. CH Ash Grove Highwaystar S57923/2006
u. CH Crispy Peppermint S16739/2009

Kennel Dartline, uppf. Gunilla Thörne
1+2 f. 2011-05-09 0,0 %
e. CH Mercury Fox Marley and Me
SE21459/2010
u. CH Dartline Special Time S42991/2004

Kennel Foxtan's, uppf. Soltan Zabo
4+3 f. 2010-12-27 7,8%
e. CH Quattromori Elmero FIN 27854/05
u. CH Foxtan's Gossip Girl S61040/2008

2+3 f. 2011-05-04
e. CH Ash Grove Fireball LO103/148249
u. Foxtan's Touched by an Angel S58262/2009

2+2 f. 2011-05—31 8,6%
e. CH Jupiter S31239/2007
u. Foxtan's Maria Maria S16282/2007

2+1 f. 2011-09-01 7,7%
e. CH The King S58263/2009
u. CH Foxtan's Sweet Caramel S15018/2007

Kennel Kinconly, uppf. Christina Larsson
4+1 f. 2010-02-24 2,3 %
e. CH Läckerbiten's Moneymaker S53981/2006
u. CH Crispy Arlene S45364/2005

2+2 f. 2011-09-21 3,7 %
e. Ash Grove Golden Boy SE60847/2010
u. CH Kinconly Diamond S33672/2008

Kennel Logica, uppf. Eva Welander
4+1 f. 2010-11-26 0,2 %
e. Foxtan's The Real Deal S67487/2009
u. CH Logica Trademark S67125/2006

2+1 f. 2011-02-08 6,8 %
e. Foxtan's The Real Deal S67487/2009
u. CH Logica Messenger S58111/2006

Kennel Läckerbiten's, uppf.
Lena & Strefan Lundström
1+2 f. 2011-07-12 2,7 %
e. Läckerbiten's Turandot S25706/2009
e. Läckerbiten's The Sky's the Limit
S60316/2008

Kennel Quicken's, uppf. Evalotta Kovacic
2+1 f. 2011-04-17 2,3 %
e. Ash Grove Golden Boy SE60847/2010
u. Foxtan's Miss Sophie S51680/2009

Kennel Snowfly's Uppf Hjort Johansson
4+2 f. 2011-08-08 0,0 %
e. Goldfinger van Folin Home LOSH1016187
u. Emerald van Folin Home S31302/2006

Kennel Tornstråle, uppf. Carola Tornstråle
4+0 f. 2011-05-04 3,0 %
e. Crowfox Star Hunter S23067/2006
u. Striking's Daitiness S12579/2009

Uppf. Anastasia Bengtsson
3+1 f. 2010-11-26 0,5 %
e. Foxtan's Lover Boy S54663/2003
u. Logica Anastasia S67124/2006

Uppf. Maria Veraeus
0+4 f. 2011-04-16 0,4 %
e. H Läckerbiten's Moneymaker S53981/2006
u. Topflight Kleo S36529/2005

Import
Beagelee Ambassador SE50843/2011
e. Gentleman van Folin Home Losh1030030
u. Fairwyre Sally at Cassarnon Kcsb2111cs
Uppf. MR & MRS Duval Australien

RASINFORMATION

Kennlarnas sammanlagda inavelsgrad över 5 generationer var 2011 3,1 %. 15 hanar har används i avel med sammanlagt 19 kullar 80 st. 46+34 valpar

För fri valpförmedling får kullens inavels % inte överstiga 3,5% därefter tas en avgift på 300 kr ut i förmedlingsavgift.

I valphänvisningen kommer inavels % på kullen att stå med.

Meritering av föräldradjuren är borttagen när det gäller valpförmedling.

I valphänvisningen skall en länk på hemsidan finnas som belyser och förtydligar innebörden av inavels % för intresserade.

Klubbens rasstrategiska rekommendationer för inavel på kull är 3,5 % och SKK har 6,25% (kusinparning)

ANVÄNDA AVELSHANAR kullar

CH Foxtan's Simply Magic	1
CH Crispy Legacy	2
CH AshGrove Highwaystar	1
CH Mercury Fox Marley and Me	1
CH Quattromori Elmero	1
CH Ash Grove Fireball	1
CH Jupiter	1
CH The King	1
CH Läckerbiten's Moneymaker	2
Foxtan's Lover Boy	1
Ash Grove Golden Boy	2
Foxtan's The Real Deal	2
Läckerbiten's Turandot	1
Goldfinger van Folin Home	1
Crowfox Star Hunter	1

19

14 NYA CHAMPIONS

Snowfly's Thelepatie Rouhge
Läckerbiten's Tosca
Jig's Rudolf Nurejev
Jig's Maya Plesetskaja
Mercury Fox Marley and Me
Northfox Spencer Travis
Northfox Brenda Brave
Northfox Lucy in the Sky
Jollyfox Still in Line
Foxtan's She's Madonna
Foxtan's The King
Foxtan's Magic Wind
Ferrostar Don Corleone
Ferrostar Prima Donna

Nytt kennelnamn registrerat
Expeau's

Vem tar stafettpinnen?

Artikelförfattare i tidningen efterlyser en uppfödarpresentation i Strävaren. Där uppfödarna själva får berätta om sin uppfödning och hur de arbetar med sina avelsdjur.

Redaktören kommer att kontakta en av våra uppfödare på listan som blir ombedd att skriva i nästa Strävare och sedan lämnar över "strävårspinnen" till nästa uppfödare som vederbörande sedan utser osv.

Kan bli ett trevligt sätt för våra uppfödare att presentera sig. För våra medlemmar blir de inte längre bara ett kennelnamn som återkommer i tidningen.

Redaktören lämnar självklart utrymme för foton.
Lillemor

Glöm inte att presentera era nya champions under året. Det kostar ingenting. Championgalleriet bjuder vi på.

Många utav våra medlemmar skickar trevliga kort på Facebook, varför inte skicka till vår tidning också! Skriv gärna några rader samtidigt.

Våra medlemmar i Norden är hjärtligt välkomna att höra av sig med foton och berättelser från er horisont.

Skönt med en varm filt när man är nytrimmad.

En påminnelse låg i brevlådan

när vi kom hem efter att ha firat jul o nyår hos släktingar i Mexiko. En av de yngre släktingarna hade nyss gift sig och hans svärmor och hennes mamma tyckte de svenska julsångerna var tråkiga – de gick ju inte att dansa till – själva firade dom med att dansa salsa mest hela natten - men jag hade ju inte med mig sången om De små grisarna på julskivan, så det är klart man dansar inte till Gläns över sjö o strand.

Hemkommen så hämtade jag min foxterrier Ludde, som varit på pensionat i Sörmland under vår utlandsvistelse.

På datorn blinkade ett långt mail från Kassören i den Strävåriga Foxterrier klubben - i kortversion läste jag: se nu till att betala medlemsavgiften annars så .....

Jag erkände omedelbart i ett mail svar att jag var en slarver och betalade från min Internetbank. Jag kände mig med ens riktigt ordenlig.

Berättade samtidigt att hunden min heter Rudolf Nurejev och kom från Jig's kennel i mörka Småland och att den riktige Rudolf Nurejev ibland dansade med den svenska balettdansösen Anneli Alhanko. Anneli berättade i sitt sommarprogram förra året att Rudolf Nurejev reste världen runt och förvarade sina pengar (gager) i papperskassar för han litade inte på bankerna. Alla sina gager i pappers kassar så honom kan man kalla en riktig slarver tänkte jag. Anders Borg litar ju inte riktigt på bankerna han heller – undras om han också har sina pengar i papperskassar och är en slarver.

Så kom ett vänligt svar från kassören och min känsla att vara ordentlig dog plötsligt. Kassören skrev i sitt vänliga svars mail:

Hej Slarver Staffan!

Är ju bra när allt går att rätta till. Men du skall väl inte skicka ut en vovve från Jig's jorden runt med en papperskasse. Skulle säkert inte Lillemor tycka om

.....

Säkert inte Lillemor tycka om - gjorde jag Redaktören ledsen med min berättelse. Jag blev tvungen att maila Lillemor för att fråga vad hon tyckte om detta ..... Och fick snabbt svar:

Vad gäller saken? Fattar inte vad som menas! Har du möjligen slarvat med medlemsavgiften?

Hua mig! vad är det för papperskasse hon menar.

Du får förklara, Lillemor

.

Jag tänkte det är bäst att ta det direkt så jag ringde och förklarade som det var – ej betalt , hört sommarpratarna att Rudolf Nurejev etc .....

Då berättade Lillemor att hon hade sett Rudolf Nurejev dansa med Anneli Alhanko på ett genrep i Stockholm – baletten Nötknäpparen – Rudolf Nurejev avslutade med att nästan fara ner i orkesterdiket, men någon papperskasse hade hon inte sett till.

Lillemor berättade vidare att alla hundar som föds på Jig's Kennel får namn efter en Balett eller dansare. Så min Ludde som ju egentligen heter Rudolf Nurejev efter den store dansaren och född på Jig's kennel har en syster som heter Maja Plisetskaya, efter en annan stor rysk dansare.

Båda Foxterrierna Rudolf o Maja blev champion under 2011 vad annat kunde man vänta me sådana förebilder. Nu jagar de vidare mot större berömmelse.

Du som vill se Rudolf Nurejev och Maja Plisetskaja dansa, gå in på You Tube – ta en stund och njut det är det värt.

Själv lärde och upplevde jag mycket för att jag slarvat och inte betalt min medlemsavgift för 2012 förrän efter påminnelse av kassören. Tack Kristina för påminnelsen.

Rudolf Hametovitj Nurejev född 17 mars 1938 i en järnvägsvagn nära Irkutsk.

Han fick sin utbildning vid balettskolan i Leningrad för Aleksandr Pusjkin och var solodansör vid Kirovbaletten.

Nurejev hoppade av till väst på Le Bourget-flygplatsen den 17 juni 1961. Han blev därefter en framstående dansör vid Royal Ballet i London, där hans främsta danspartner under flera år var den brittiska ballerinan Margot Fonteyn.

Nurejev avled i AIDS 1993. Hans homosexualitet hade fram till dess inte varit offentlig.

Maja Plisetskaja föddes 1925 i en judisk familj. Mellan 1932 och 1934 var hennes familj bosatt på ön Spetsbergen, där fadern var chef för kolgruveföretaget *Arktikugol*. Han avrättades 1938 under Stalins utrensningar, och modern, skådespelerska, deporterades till Kazakstan. Den unga Maja adopterades då av sin moster, ballerinan Sulamith Messerer.

Trots sin framgång och sällsynta talang behandlades Plisetskaja illa av Bolsjojbalettens ledning. 1959 framträdde hon i USA och Kanada och vann där publikens hjärtan med sin tekniska briljans och sinne för dramatik.

Plisetskajas mest hyllade roll var som *Odette-Odile* i Svansjön (1947). 1958 förärades hon hederstiteln Folkets artist.

Hälsningar Luddes husse Staffan Ekelund

WATSON OM ATT FÖRGUBBAS

Tänk att jag snart fyller fem år, det känns som igår jag var en liten pojk som lämnade småland för norrland. Jag tycker att det är skönt att vara mogen och känner mig trygg i mig själv, även om jag ibland känner av en liten femårs-kris. Flera oberoende personer har beskrivit mig som ”en gammal gubbe”. Det är nog för att de ser mig i mina lugna stunder och inte när jag är ute på bus. För något år sedan hade vi en tysk vikarie på jobbet, hon frågade matte hur gammal jag var, och när hon fick höra min ålder (jag måste nog ha varit tre) så utbrast hon: ”Det måste vara något fel på honom?! Han borde hänga i taket! Och jaga pashienterna!” bara för att jag var en sån där foxterrier, folk har såna fördomar. När det var dags för lunchpaus och jag studsade upp ur biabädden som en rufsig liten studsboll förstod hon i alla fall att det inte var något fel på mig utan att jag bara är bra på att slappa.

Dock kommer gubb-kommentarerna tätare och tätare av någon anledning. Ibland står jag bara och stirrar, ser det ut som för den oinsatte. Egentligen tänker jag djupa tankar och funderar på stora saker, så som om det kan vara herr Golden Retriever eller herr Beagle som kissat över min specialfläck på hörnet. Eller om det blir en bit grisöra till kvällen. Inte är man en gubbe bara för att man blivit lite grubblande?

Jag har också blivit mer och mer kvällstrött med åren, och det har hänt mer än en gång att jag trumpet knatat iväg för att lägga mig i sängen efter att matte råkat skuffa till mig när vi haft soff-mys på kvällen. Då tycker även hon att jag är lite gubblig och funderar på hur jag ska vara när jag är en 12-årig eller kanske 14-årig pensionär.

Under vintern har vi fått umgås en hel del med en riktigt fartig hund, Flip. Hon är en springer spaniel av jaktmodell och passades av min mattes föräldrar i en månad. Även när man var inne och det var slappartid ville hon helst hitta på något. Då kände jag mig faktiskt själv som en gubbe, hon var ju ALLTID igång den tjejen! Hon tyckte att jag och Sookie var lite läbbiga varje gång vi träffades. Då dansade hon break dance såg det ut som, kastade sig på rygg och ålade. Då skällde jag massor för att jag ville att hon skulle ställa sig och va lite normal, eller springa. Det funkade aldrig och matte sa åt mig att ”ge mig”. Drygt. Sookie är faktiskt, får det erkännas, lite mer pedagogisk. Hon lägger sig på mage bredvid och buffar lite med nosen, eller så står hon och bugar och studsar en bit ifrån. Det ger i ärlighetens namn bättre resultat än mitt skällande. När hon väl kommit över break dance-ceremonin så är det fritt fram att jaga henne. Vi hade grymt kul ihop, att jaga henne är som att jaga en raket (jag hann tyvärr aldrig i fatt henne om hon inte lät mig vinna). Brottas gillar hon inte att göra, vilket ju är

min och Sookies specialitet när det kommer till bus annars. De gånger man glömde bort sig och dundrade in i henne så började hon break dancea igen, så vi försökte att hålla oss från det.

Jag har fått vara patient på mattes jobb förresten. Av någon anledning blev det en väldigt djup ficka mellan en av mina framtänder och tandkötet, och där samlades all världens smuts och bakterier. Jag hade jätteäcklig andedräkt trots daglig tandborstning, och tandkötet var rött och ömt hur rent vi än försökte hålla det, så matte sa att tanden måste ryckas ut! Jag blev neddrogad, och när jag vaknade upp igen smakade det blod och tandpoleringsmedel i munnen och tungan letade sig hela tiden till den tomma platsen där den dumma tanden suttit.

På en vecka var det helt läkt och min andedräkt är fräsch som aldrig förr. Men vi fortsätter att borsta i alla fall. Sookie har bländvita tänder och inte en antydning till tandsten eller tandköttsinflammation, men hon är så avis på min smarriga kycklingtandkräm (hon står och trampar och skäller medan jag borstas) så hon får också daglig tandborstning. Själv är jag mer ambivalent, tandkrämen ÄR ju god, så jag slickar mig om munnen när jag ser att den kommer fram, men det är ju också lite obehagligt, så min annars så käcka svans hänger på trekvart. Fast jag vet ju att det är bra, så att jag inte blir helt tandlös som en gammal gubbe, tänderna ska ju räcka i många år till!

Tass och nos, Watson

AKTIV

SLAPP

**STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN
MEDLEMSKORT 2011**

SVERIGE

**PORTO
BETALT
B FÖRENINGSBREV**

**RETURADDRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
KARLAVÄGEN 115
11626 STOCKHOLM**

RÖR INTE MIN KOMPIS!

GLAD PÅSK!